

Bijzondere scholen... vanzelfsprekend?!

Onze scholen behoren tot de categorie 'bijzonder onderwijs' en wel onderwijs op gereformeerde grondslag, ook wel reformatorische scholen genoemd. Bekostigd door de Rijksoverheid, gecontroleerd door de Rijksinspectie, de door de overheid gestelde doelen behalend, maar met een eigen invulling én veel ruimte voor de godsdienstige vorming met o.a. de dagelijkse Bijbelvertellingen en de gebeden. En die godsdienstige vorming doortrekt het hele onderwijs. Het komt o.a. tot uiting in de manier van het omgaan met elkaar (wat altijd beter kan!) en de manier waarop naar dingen gekeken wordt (niet de evolutie maar de schepping als uitgangspunt). Het is veel meer dan alleen een school waar je als juf en meisje geen broek draagt en elke zondag naar de kerk gaat. De overheid staat het toe, financiert het zelfs. Maar hoe lang nog? Er wordt ook aan de fundamenten van ons onderwijs geschud. Dat we op onze scholen de verschillende samenlevingsvormen aan de orde moeten stellen, zie ik niet als een bedreiging. Het lijkt me vanzelfsprekend dat kinderen weten wat er in deze wereld te koop is. Dat er homo's zijn, lesbiennes en transgenders, dat een homopaar kinderen kan adopteren of een kind krijgt van een draagmoeder. Maar we vertellen er altijd iets bij, nl. dat de Heere het niet zo bedoeld heeft toen Hij ons schiep. Het huwelijk van één man en één vrouw als enige samenlevingsvorm. Dat is het mooiste en het beste wat er is. Elke man zijn eigen vrouw en elke vrouw haar eigen man. Die hoeft je niet te delen met een ander, dat mag je zelfs niet, niet omdat God ons dat niet gunt, maar omdat het niet goed voor ons is. Ook daarin is te zien dat Gods geboden heilzaam zijn. Maar nogmaals... hoe lang nog? Gisteren las ik nog ergens dat het op een christelijk kinderdagverblijf in Zweden niet meer toegestaan is om te bidden voor het eten en ook het Bijbellesen is geschrapt. Volgens de wet komen kinderen er om te leren en daarom is er geen ruimte meer voor gebed. In plaats van een gebed wordt nu een rijmpje voorgelezen waarin bijvoorbeeld de zon wordt bedankt. Reactie daarop van een Zweedse: *'Het is jammer dat het gebed er niet meer is, maar dit is ook leuk. Kinderen kunnen nu zelf kiezen waarvoor en wie ze danken'*. Ik heb het artikel met stijgende verbazing gelezen.

Tijdens onze ledenvergadering kregen we informatie van bestuursleden van de Stichting Vrienden van Mannafields, reformatorisch onderwijs in Schotland. Ze hebben daar een licentie om onderwijs te geven. Daarop staat vermeld Christ Centered Education. Prachtig verwoord. Daar gaat het om: Christus als middelpunt van kerk, school en heel je leven. Mét licentie, maar zónder bekostiging door de overheid en dus volledig voor kosten van de ouders zelf. € 300 per kind per maand. En altijd is er geld tekort. Op één van de scholen daar werkt iemand die 0,6 fte krijgt uitbetaald, maar wel 60 uur per week werkt met al de liefde van haar hart, omdat dat soort van onderwijs zo belangrijk voor haar is. Denk daar eens over na. Zou dat ons zo veel geld waard zijn onze kinderen dat onderwijs te bieden en zelf daardoor de eindjes aan elkaar te moeten knopen, niet wetend of er elke maand voldoende is om van te leven? Vandaag niet wetend of dit soort onderwijs er morgen nog mag en zal zijn. Het maakt enorm afhankelijk van de Heere. En er gebeuren wonderen, ook in Edinburgh, Glasgow, Lewis en straks mogelijk ook in Dundee en Aberdeen. De school in Edinburgh was bijna de licentie kwijtgeraakt, omdat het meubilair dusdanig verouderd was dat de inspectie het afkeurde en eiste dat er binnen enkele weken ander meubilair in de school zou staan. Maar er was geen geld voor. Hoe moest dat toch? Men is er voor op de knieën gegaan en de mensen van de stichting in Nederland werden er over geïnformeerd. En wat bleek? Er was een school hier die precies in die weken het volledige meubilair ging vervangen dat naar Nederlandse begrippen afgeschreven was, maar nog prima voldeed. Het was er op tijd en de licentie kon worden behouden. Er gebeuren nog wonderen, als je het maar wilt zien.

Het zou in de toekomst zomaar kunnen gebeuren dat ook ons onderwijs aan banden wordt gelegd. Dat we kinderen, net als in Schotland, wel mogen vertellen dat er mensen zijn die geloven dat Jezus Christus is opgestaan uit de dood, maar dat je niet mag zeggen dat je dat zelf gelooft. Dat je het normaal moet vinden dat mannen met mannen trouwen en dat je er niet meer bij mag vertellen dat de Heere het huwelijk zo niet heeft bedoeld. Wat hebben wij over voor het onderwijs aan onze kinderen? Denken we daar überhaupt wel eens over na hoe gezegend wij zijn onze eigen scholen te mogen hebben? Maar, zoals dominee Kort het zei in zijn openingswoord, het moet meer zijn dan alles goed op orde hebben. We kunnen prachtige

scholen hebben, met werkplannen die klinken als een klok en waarover de inspectie zeer tevreden is, maar als dat alles is, stelt het weinig of niets voor. Hoe mooi de vorm ook is, laat het meer dan een vorm zijn. Heeft de Bijbel nog wel echt betekenis in ons leven? Als Christus niet het middelpunt is en blijft van ons onderwijs en we raken vervreemd van de kennis van God, omdat dat er wel bij hoort (we zijn netjes...), maar het meer niet voor ons is, lees dan Openbaring 3 : 14 – 22 maar eens. *'Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet; och, of gij koud waart, of heet! Zo dan, omdat gij lauw zijt, en noch koud noch heet, Ik zal u uit Mijn mond spuwen'*. Zijn we al ontdekt aan onszelf en doet dat ons pijn, is het ons tot schuld geworden, of zijn en blijven we tevreden met wat we hebben? Gaat het écht goed met ons? Onze kerken, scholen, belijdenis... alles wankelt. Met de smartphone hebben we de wereld in onze zak, maar het is meer... de wereld zit in ons hart en als we weten dat we een ziel hebben te verliezen voor de eeuwigheid, kun je dan nog tevreden zijn met wat je hebt? Zijn we er blind voor? Laat je daar dan van genezen. Zoek die kennis, vraag om dat geloof, laat je louteren. Het is gratis te krijgen, het is genade. Willen wij niet hebben wat we gratis kunnen krijgen? Is dat te min voor ons? Het heeft Jezus' leven aan het kruis gekost. Alleen door Hem kunnen wij voor God bestaan en tot God gaan. Jezus zei: *'Ik ben de Deur'* en *'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven, niemand komt tot de Vader dan door Mij'*. Een andere weg is er niet. Een ernstig woord dat we ernstig moeten nemen.